

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2020/21

Vážení rodiče, milí žáci,

před čtyřiceti lety se v pondělí 1. září 1980 začala psát historie Heyráku. Jaké asi byly pocity čtyř paní učitelek a sto dvaceti prvňáčků a jejich rodičů, když přišli do úplně nové školy? Pro rodiče to určitě byla velká úleva, konečně se na rostoucím sídlišti dočkali školy. Pro prvňáčky to byl jejich velký den, na který se většina z nich těšila. Asi jim bylo celkem jedno, že jdou do úplně nové školy, hlavně že to neměli daleko a nemuseli moc brzy vstávat. A paní učitelky? Pro ty to byl asi spíš stres než radost, velký Heyrák se totiž stále ještě stavěl, fungovala jenom malá budova, a učit v bezprostřední blízkosti stavby určitě nebylo snadné. Během roku se stavba dokončila a na konci srpna 1981 se Heyrák slavnostně otevřel už nejenom pro prvňáčky, ale i pro starší žáky a jejich učitele.

Od samého začátku byl Heyrák velkou školou, postupně se stal největší základní školou v olomouckém kraji, kterou je dodnes. Už při slavnostním otevření se v novinách o Heyráku psalo jako o moderní škole s velkoryse pojatým sportovním areálem. Za čtyřicet let se toho ve škole i mimo školu hodně změnilo, téměř vše už ve škole prošlo větší či menší rekonstrukcí nebo výměnou. Škola je barevná, veselá, sportovním areálem se opravdu můžeme chlubit. Čtyřicet let je už dost dlouhá doba na to, abychom si některé věci připomínali nebo na některé události zavzpomínali. Proto plánujeme několik akcí, které v průběhu školního roku toto výročí připomenou. Moc rádi bychom ve škole přivítali naše bývalé žáky a alespoň na chvíli školu otevřeli k prohlídce všem, kteří budou chtít přijít. Při minulém výročí byli někteří návštěvníci zklamaní, že ve škole není více fotek z dávno minulých let. To bychom rádi napravili, ale školní kronika z osmdesátých a devadesátých let je na fotky chudá. Proto prosím především vás, rodiče našich současných žáků, kteří jste sami na Heyrák kdysi chodili, pokud máte nějaké fotky ze školy a školních akcí, o které jste ochotni se podělit, přineste je do kanceláře, kde je oskenujeme a hned vrátíme, případně je pošlete na email ludmila.balikova@zsho.cz. Moc děkujeme!

Heyrák je super škola, to se už dlouho ví. To, aby nám v ní společně bylo dobře, ale žádná rekonstrukce a investice nezařídí. Je na nás všech, kteří dnes na Heyrák každý den chodíme nebo jenom občas přicházíme třeba na třídní schůzky, abychom se nejenom zdravili, slušně poprosili a poděkovali, a vůbec se k sobě chovali tak, jak nejlépe umíme. I když se občas něco nepodaří, s něčím nejsme spokojeni, něco nejde vyřešit ke spokojenosti všech okamžitě, vždycky se můžeme snažit společně hledat řešení.

Přeji všem našim žákům, těm nejmenším prvňáčkům i všem těm, kteří už to na Heyráku dobře znají, aby chodili do školy každý den rádi po celý školní rok. Aby jim ve škole bylo tak dobře, že se za čtyřicet let rádi vrátí, aby se podívali, co je na Heyráku nového. Kolegům a kolegyním i všem dalším zaměstnancům, kteří se denně starají o to, aby ve škole vše hladce fungovalo, přeji, aby nadcházející školní rok přinesl co nejméně situací, které nás nepřijemně překvapí. A Vám, vážení rodiče, přeji, ať máte co nejvíce důvodů k radosti z toho, že Vaše děti chodí právě na Heyrák.

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele

Organizace školního roku 2020/21

Začátek školního roku 2020/21	úterý 1. září 2020
Podzimní prázdniny	čtvrtek 29. října a pátek 30. října 2020
Vánoční prázdniny	středa 23. prosince 2020 - neděle 3. ledna 2021
Vyučování po vánočních prázdninách začne	pondělí 4. ledna 2021
I. pololetí ukončeno	čtvrtek 28. ledna 2021
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 29. ledna 2021
Jarní prázdniny	pondělí 8. února - neděle 14. února 2021
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 1. dubna 2021
II. pololetí ukončeno	středa 30. června 2021
Hlavní prázdniny	čtvrtek 1. července - úterý 31. srpna 2021
Začátek školního roku 2021/22	středa 1. září 2021

Vážení čtenáři našich novin,

začínáme nový školní rok a jsme plni očekávání, co nového nám přinese.

Jsmo starší o právě uplynulé prázdniny, které díky koronavirové situaci u nás i ve světě byly ještě delší, než jsme před rokem v tento stejný čas čekali. Získali jsme nové poznatky cestováním po naší zemi a hlavně jsme si odpočinuli po divně dlouhé době.

Ta doba začala kdovíky a kdovíky a v první polovině března zavřela české školy. Ministerstvo školství de facto předalo řídicí otěže ministerstvu zdravotnictví a učitelům se rozhodlo hlavně pomáhat a chránit. Kromě toho, že jsme se distančně snažili v dětech udržet školní a v sobě pedagogickou ostražitost, museli jsme horem pádem přemýšlet, co je opravdu potřeba, co je to pevné jádro a co vata, kterou je možné odložit. Někdy se to podařilo, pak šikovnější děti měly v úterý splněny týdenní úkoly, další si je rozložily do jednotlivých dnů a za pomoci rodičů je postupně zpracovávaly. A dál ten příběh znáte všichni.

Naše škola, náš Heyrák, si také píše sám svůj příběh. Ta doba začala přesně ve školním roce 1980/81 a tedy tento školní rok je v pořadí již 40tým. Tuto významnou událost si budeme připomínat spíše ve druhé polovině školního roku při různých akcích. Na minulá školní léta zavzpomínáme se zaměstnanci, kteří v naší škole dříve působili, a pokud to jenom trochu půjde, tak i s našimi bývalými žáky a absolventy. Vyvrcholením oslav by měla být červnová hudební akce v atriu školy.

Každý příběh má svůj začátek.

„Začátek je tou nejdůležitější součástí každé práce.“

Platon (řecký filozof, pedagog a matematik)

Do nového školního roku přeji všem hodně štěstí, mnoho úspěchů. Žákům, pedagogům a všem zaměstnancům přeji pohodu ve škole a hlavně pevné zdraví.

Rodičům přeji radost z výsledků svých dětí a spokojenost s prací naší školy.

Přeji všem úspěšný školní rok 2020/2021.

Mgr. Oldřich Anděl, ředitel školy

Vzpomínka na první a druhou třídu v ZŠ Heyrovského

Pamatuji si, že jsme s paní učitelkou Kořistkovou v první třídě vyrobili krmítko, které jsme dali za okno. Vydrželo tam víc jak dvacet let. Vždycky, když jsem měl příležitost jít kolem školy, zašel jsem se na něj podívat. Měl jsem rád školní jídelnu. Dojídal jsem v ní maso po všech, kteří ho nechtěli. Líbilo se mi bludiště školních chodeb a atrium. Když jsem byl prvňák, chodby ještě nebyly barevné a často jsem se v nich ztrácel. Pořád jsem se snažil naučit, kde co je. Bylo nás takových hodně. V každém ročníku čtyři třídy. Měl jsem rád velké tělocvičny. V jedné z nich jsem si při honičce rozsekl bradu. Pořád cítím jizvu pod vousy. Tehdy jsem si neuvědomoval, že Heyrák je výjimečně vybavená škola s neskutečně velkým areálem sportovišť. Připadalo mi to normální. Ale už nikdy jsem do takové školy nechodil.

Přiznám se, že na dřívou většinu spolužáků už jsem zapomněl. Ale na paní učitelku ne. Ta byla laskavá a měl jsem ji rád. Všechno jsem se v hodinách i doma snažil dělat strašně pečlivě, aby mě pochválila. Toužil jsem, aby obdivovala, jak jsem šikovný. No... Ještě si pamatuju, že jsme jednou v hodině výtvarky vyráběli razítka z brambor a jeden kluk, který měl digitálky a tatínka na montáži

v Libyi, se masakrálně řízal do prstu. Během pár sekund měl krvavou celou lavici. Paní učitelka tehdy dost vyšilovala. Napsal jsem o tom do jedné ze svých knížek, ale už nevím, do které... Každopádně na Heyrák vzpomínám rád. Úplně nejradši na housky se salámem, které děti dostávaly o velké přestávce jako přidělové svačiny. Ten salám jsem zbožňoval. Z housek jsem ho vyťahoval, roloval a jedl samotnej. Srdečně mávám všem svým zapomenutým spolužákům i paní učitelce!

Patrik Hartl, spisovatel

Pamatujete si ještě, jak jste trávili nečekanou karanténu? Děkujeme všem, kteří se zapojili a poslali parádní příspěvky. Všechny jsou stále k vidění na virtuální nástěnce <https://padlet.com/soutezheyarak/kbfxbfao76r> a tady se můžete podívat alespoň na některé z nich.

Lucie, 6.B

Lukáš, 4.B

Adri, 4.B

Stanik, 5.A

Každý sám,
a přece spolu.

2.A

2019/2020

ZŠ HEYROVSKÉHO

Vanda a Kačka, 4.F

Metoděj, 6.A + Rozálie, 4.B

Terri, 7.B

Veronika, 6.B

O modré škole

Byla jednou jedna škola a ta se měla moc dobře, protože do ní chodilo 950 dětí! Škola si jejich přítomnosti velmi užívala, i když po ní děti dupaly, běhaly, nechávaly všude možné rozlité jogurty a různé papírky... Je pravda, že občas si na ně zanádařovala, ale nikdy jí to nevydrželo moc dlouho. Byla tak spokojená, až modrala blahem.

Jednoho dne se však stalo něco hrozného. Království, ve kterém škola stála, napadl zlý Koronavirus a vícekrát Bišba rozhodl, že: „Všechny školy se od zítřka zavírají!“ Škola zůstala stát jako opášená a nic nechápala. Nerozuměla tomu, proč najednou děti tak vesele běhají a skáčou radostí...Neuměla si život bez dětí představit – vždyť jen prázdniny byly pro ni tak dlouhé a smutné.

Od následujícího dne se po škole sice sem tam prošel nějaký ten rytíř nebo rytířka, ale postupně ubývalo i jich. A najednou byla škola zcela prázdná. Každým dnem víc a víc smutnila a chřádlá. Začala ji bolet okna a tížít podlahy. Škrábalo jí ve sklepech a pokoušely se o ni koronaploty. Hřiště bez pravidelné masáže kopaček fotbalistů strádalo, z atletického oválu se pomalu, ale jistě stával kruh. Škola se ale nevzdávala a neustále myslela na to, že se do ní děti jednoho dne vrátí. Bojovala se svým smutkem všemi možnými prostředky – houpačky se pokoušely samy rozhoupat, talíře v jídelně se snažily samy naplnit a šatní skříňky se zkoušely navzájem otevřít. Nic ale nepomáhalo, o školu se pokoušely koronaprese a budova ztrácela svou zdravou, modrou barvu.

Naštěstí však měla svého strážného Anděla a několik rytířů a rytířek, kterým se po dětech také velmi stýskalo. Chyběla jim přítomnost dětí, jejich smích, lumpárny, a některým dokonce i jejich křik. Děti byly ukryty kdesi daleko na druhé straně za neosobní obrazovkou počítače. Rytířky i rytíři se rozhodli škole pomoci a za své děti bojovat. Nasadili si roušky, umyli si ruce, vytasili své desinfekce, učebnice, slovníky, mapy, atlasy, trojúhelníky, červené propisky, tretry, míče, mikroskopy, pipety a pustili se do nelítostného boje. Bitva byla krutá a rozhodně nebyla krátká. Rytířky a rytíři se však v čele se svým Andělem nevzdávali, bojovali dnem i nocí, vždyť jim šlo o jejich děti!

A jak to všechno dopadlo?

Samozřejmě, že dobře! Škola se dětí nakonec dočkala. Přestala ji bolet okna, zmodrala radostí, ovál opět zovládatel a v jídelně byl zase hluk. A úplně nejšťastnější byla proto, že si jí mnohé děti začaly více vážit a chovaly se k ní lépe – dokonce i těch rozlitých jogurtů a různých papírků nebylo po jejich návratu tolik.

Ahoj Heyráku!

Na Heyráku jsem se učila sedm let a přirostl mi k srdci natolik, že když jsem se dozvěděla, že jsem se dostala na gympl, dlouho jsem se rozhodovala, jestli odejdu, nebo ne.

Z této školy mám tolik zážitků, že bych ho mohla nazvat svým druhým domovem. Ráda vzpomínám například na školy v přírodě na prvním stupni, módní přehlídku v hodině angličtiny ve 4. třídě, na druhém stupni pak návštěvu Vídně, politický týden v hodině občanské výchovy nebo projektový den k výročí 30 let od „sametové revoluce“.

Někdy jsem si na Heyrák sice zanádařovala, ale mám ho stejně ráda.

Na této škole jsem se naučila nejen číst, psát a počítat, ale také spolupracovat, respektovat druhé a vzájemně si pomáhat. Potkala jsem zde skvělé kamarády a učitele, na které nikdy nezapomenu.

Za hezké roky na Heyráku děkuji nejen spolužákům a učitelům, ale také panu řediteli, zástupkyním, pani sekretářce, družinářkám, školníkům, kuchařkám i uklízečkám.

Do nového školního roku vám všem přeji hodně štěstí, úspěchů a zdraví!

HEYRÁK JEDE!
Elisa Frýbortová

Projektové dny u prvňáčků

Po rychlé adaptaci prvňáčků jsme mohli pravidelně zařazovat i projektové vyučování. Nejvíce se nám osvědčilo, když děti chodily plnit úkoly na stanoviště do ostatních tříd a vystřídaly se u ostatních paní učitelek. Samozřejmě bylo využívaní interaktivní tabule, na které děti plnily společně i samostatně záložné hádanky. Velkým překvapením pro všechny děti bylo i stanoviště v naší školní knihovně, kde za správné splnění všech úkolů každý dostal nový Slabikář. V průběhu školního roku jsme stihli navštívit i Dům dětí a mládeže, Knihovnu města Olomouce a užít si koncert v Moravském divadle. 1. třída byla startem a už se těšíme na to, co bude dál...😊

Rozloučení s 1. stupněm a třídou 5. F

Vážení rodiče, milé děti!

Školní rok 2019 / 2020 je za námi. A protože jsme jej strávili společně – rodiče, děti i já jako učitel – dovoluji mi krátce zavzpomínat...

Nestává se v životě často, aby třída i učitel byli jeden celek. Nám se to však povedlo – a to považuji za obrovské štěstí! Díky tomuto vzájemnému propojení jsem mohla prožít opravdu krásný rok ve velmi milé společnosti. Každé ráno jsem chodila mezi hodné a vzorně vychované děti, které si pomáhaly. Nikdy nikomu z 5. F nebylo jedno, jak se ten druhý cítí. Pokud někomu cokoliv chybělo, měl vždy mnoho možností, od koho si věc vypůjčit. Ke mně byli moji žáci vždy zdvořilí a uctiví. Při hovoru se mnou nikdy nezapomněli na kouzelná slovíčka „prosím“ a „děkuji“... V naší třídě nikdo nezlobil, nevykřikoval, každý měl vždy od maminek a tatíků vzorně přichystané všechny pomůcky. Zapomínalo se minimálně, neboť děti si všechny povinnosti pečlivě opisovaly z tabule do svých deníků... Proto u nás ve třídě panovala od samého začátku příjemná atmosféra plná pohody, radosti – a o přestávkách i osobitého humoru. V takovém prostředí se i učení daří!! A vidíte, děti, nakonec jsme i to písemné dělení zvládli. A dokonce dvojčiferným dělitelem a se zbytkem!!

Prožili jsme spolu i spoustu pěkných akcí. Navštívili jsme Pevnost poznání s návštěvou Planetária a zajímavým projektem nazvaným „Sluneční soustava“. Vánoční atmosféru nám přivál starodávný vánoční příběh v podání řádových sester ve farním sále kostela sv. Mořice. Stále mi v uších znějí cizojazyčné vánoční skladby dojemně zazpívané sborem studentů Církevního gymnázia s úžasnou paní sbormistryní a jejím kytarovým doprovodem. Dodnes si vybavuji majestátní zvuk varhan v kostele sv. Mořice i mistra varhaníka, který pro nás všechny citlivě hrál známé koledy – a my jsme je stejně citlivě zpívali, s jeho bravurním doprovodem... Za zmínku stojí i naše vánoční návštěva Vlastivědného muzea s naprosto ojediněle zpracovaným projektem „Světové Betlémy“. Tehdy jste si původní vánoční příběh i sami zahráli, dokonce v kostýmech. A také si vyrobili vkusný svícen na Vaši vánoční tabuli. Pamatujete?

Nesmím opomenout ani autentické setkání s autorem dětské sci-fi prózy Janem Svítákem v naší malebné školní knihovně. Některé z Vás jeho tvorba natolik zaujala, že jste si ihned chtěli jeho tituly zakoupit. A ještě na jednu besedu na tomtéž místě nesmíme zapomenout. Jmenovala se „Člověk“ a přiblížila nám všem každodenní život nevidomých. Vedl ji nesmírně citlivým způsobem pan Mgr. Stanislav Brož, kterého se, bohužel, tato záležitost dotýká osobně. A i díky jeho osobě, životnímu příběhu i neuvěřitelné lidské houževnatosti a statečnosti jsme si my „zdraví“ mnohé uvědomili. A stále si v sobě neseme jeho poselství – nedívat se na lidi kolem sebe očima, umět se dívat pouze svým srdcem...

A v tomto duchu se nesl i náš třídní projekt s názvem „Zvěrokruh“, kterým jsme zakončili celé první pololetí. Každý se tak dozvěděl maximum o svém vlastním znamení i o znamení svých blízkých. A mohl tak zjistit optimální způsob jednání i přístup k nim – najít „klíč“ k jejich srdci. A já doufám, že tam, kde bylo zamčeno, podařilo se odemknout...

Co dodat na závěr? Velké poděkování rodičům!! Za to, jak skvěle a s velkou láskou Váš vychovávali. Jaké morální zásady a vzorce chování Vám vštěpovali. Za to, že to nejlepší ze sebe samých Vám předali.

Za to, že mne ochotně vzali mezi sebe. Po celý rok jsem nebyla jen učitel, byla jsem jedna z nich. A dávali mi to najevo. Každým slovem, každou větou, každým činem. Oboustranný citlivý vztah plný důvěry a porozumění, jehož si vážím a vážít budu nade vše!!!

Vážení rodiče, moje milé děti, upřímně a s láskou Vám všem děkuji - za celý školní rok a spoustu kvalitní práce, kterou jste v něm odvedli!! Za Vaši podporu a souznalost!! Přejí Vám pevné zdraví, mnoho štěstí, radosti a spokojenosti. Ať se Vám vždy daří - v práci i v životě! A snad někdy v budoucnu – na viděnou!

Vaše
S. T. 😊 (Simona Trávníčková)

Můj rok v jazykovce

- Ráda chodím do 3. B, protože jsem se něco nového naučila a potkala jsem nové kamarády. **Sofie**
- V této třídě se mi líbí, protože mám kamarády a baví mě plavání a učit se nové věci. **Nelča**
- V prvním ročníku jsme se učili o povoláních, a tak jsme se šli podívat do NH hotelu, ve kterém pracuje spolužákův tatínek. Nejprve jsme si hotel prohlédli – šli jsme do kuchyně, pokojů a potom jsme měli připravenou malou svačinku a na konec si pro nás nachystali soutěž. **Juli**
- Všichni jsme kamarádi, pomáháme si, jsme šikovná a hodná třída. **Niky**
- Nejraději mám výtvarku, protože si většinou něco vyrábíme. **Ondra**
- Jsem tady ráda, protože tu máme hodnou paní učitelku, lepší jsem nikdy neměla ani ve školce. Nejlepší měsíc byl prosinec, protože jsme byli v Dominikánském klášteře. **Zuza**
- S kamarády je zábava! Jsem na nejlepší škole na světě. **Tedy**
- Líbí se mi tu. Je tu sranda. Ve 3. B je to super! **Simon**
- Ráda chodím do knihovny a jsem moc ráda, že jsem potkala nové kamarádky. Líbí se mi výrobky, které vyrábíme. **Vendy**
- V naší škole jsou moc hodní učitelé a učitelky. V jazykové třídě je to super. **Kiky**

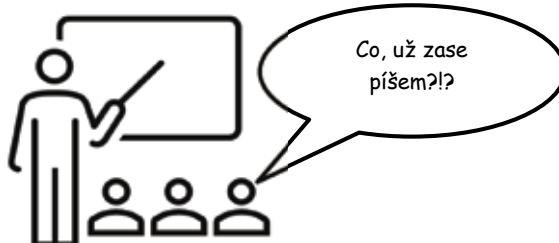
Pamětní list absolventa ZŠ Heyrovského

2020

Asi tak před 9 lety...

Následujících 8 a půl let...

11. 3. 2020
KORONA!!!

Ty jo, docela rád
bych šel zase
do školy...

30. 6. 2020

Každý konec je nový
začátek. Tak běžte
a buďte nejlepší.

1. září 2020 vkročte
do třídy pravou nohou.
Nemějte obavy z nového.

Cílem vzdělání a moudrosti je, aby
člověk viděl před sebou jasnou cestu
životu, po ní opatrně vykročoval,
pamatoval na minulost, znal přítomnost
a předvídal budoucnost.

Dycky Heyrák!!!

Doba koronavirová každého z nás nějak zasáhla, všichni jsme o něco přišli a hodně věcí bylo najednou jinak, než jsme původně plánovali. Moc nás mrzelo, že devátáci také přišli o svá parádní závěrečná vystoupení v atriu a že jsme jim nemohli slavnostně předat jejich poslední vysvědčení z Heyráku na olomoucké radnici, jak se to v minulých letech stalo pěknou tradicí. Ještě jednou jim tedy na dálku přejeme, ať se jim v nových školách i v dalším životě daří. A všem dalším našim žákům přejeme, ať je žádný virus o parádní konec školního roku nepřipraví.

Končí projekt IKAP – pro naše žáky skončil 10. března ☹️!

Pokud někdy v budoucnosti vzpomene březen roku 2020, asi se nám všem vybaví to samé...

V úterý 10. března byl běžný školní den..., ale kde byli někteří naši „devátáci“? Byla jsem s jednou skupinou 9. ročníků na workshopu na SPŠ strojnické. Žáci pracovali na výrobě elektromotorku a o krátké řestávce jeden z nich objevil na internetu zprávu, že se následující den zavírají školy. To byl poslední den projektu IKAP na naší škole.

Tento projekt realizoval Olomoucký kraj ve spolupráci s generálním partnerem Centrem uznávání a celoživotního učení Olomouckého kraje a měl název: „**Rovný přístup ke vzdělávání s ohledem na lepší uplatnitelnost na trhu práce.**“ Hlavním cílem pro nás bylo, aby si žáci udělali představu o technických oborech. Poprvé se skupina žáků z řad 9. ročníků účastnila workshopu na SPŠ strojnické v Olomouci již v květnu roku 2018. Naši žáci si prohlédli nejen odborné učebny, laboratoře, dílny (včetně svařovny, dřevodílny, obráběcích strojů aj.), ale měli i odbornou výuku pod vedením zdejších pedagogů. Co bylo jejich náplní? Například zapojení jednoduchých elektrických obvodů, měření posuvným měřidlem a mikrometrem, výroba hlavolamu z drátu, zapojení jednoduchého elektrického obvodu a spoustu dalších činností. Někteří z nich zde navštěvovali kroužek v CAD programování. V rámci projektu byly organizovány na škole i další aktivity, které směřovaly k probuzení zájmu o oblast techniky.

Toto vše pomohlo žákům při rozhodování, na jakou střední školu podat přihlášky. Technické obory jsou a budou obory perspektivní a někteří žáci si udělali lepší představu o tom, co by je v životě bavilo...

Podpora polytechnického vzdělání je i pro vedení naší školy jednou z priorit. Proto se stal i náš pan ředitel koordinátorem projektu IKAP. Na škole máme nyní již novou pěkně vybavenou školní dílnu. Projekt IKAP byl zase další krůčkem k tomu, aby se oblast techniky stala pro žáky více přitažlivou a nestala se jen něčím, o čem mají žáci jen matnou představu.

Eva Dembická, garant aktivit na ZŠ

Atleti? Já?? Tak to bude jízda!!

Když jsem se minulý červen loučila se „svou“ jazykovkou, čekala jsem s napětím, která bude ta další „má“ třída. V momentě, kdy jsem uviděla seznamy nových šestáčků a jejich třídních, zalapala jsem mímě po dechu. Stálo na něm totiž: Frýbortová – 6.A. A jako atleti... Rozumějte, ona totiž Frýbortová a atleti byli do té doby tak trochu jiná krevní skupina.

Pak jsem si však všimla, že jsou na seznamu mnohá jména, která již znám. Některé z žáků jsem totiž učila už ve třetí třídě a byly to super děti! A pak mi kolegyně řekla, že zná dvě holčičky z gymnastiky a jsou skvělé. A jedna družníka mi dokonce „záviděla“ několik dětí, protože si je pamatovala z dob, kdy chodily do družiny, a chtěla si je prý tehdy vzít domů. A tak jsem se začala těšit. První den ve škole nebyl úplně standartní, ale zůstane jen naším tajemstvím, co se přihodilo. V následujících dnech jsem při seznamovacím kolečku, kdy se mě mohli na cokoliv zeptat, z 25 dotazů překvapivě asi 20krát dostala ten stejný - zda ráda sportuji a jaký je můj oblíbený sport. V ten moment jsem se velmi zapotila, protože jsem ve škole hodiny tělocviku neměla příliš v lásce a například na kolektivní sporty mám čistokrevnou alergii. Vysvětlujte to však někomu, kdo sportem žije a bez každodenního pohybu trpí. Musela jsem dlouho přemýšlet, ale nakonec jsem si k radosti nás všech na nějaké oblíbené pohybové aktivity přece jen vzpomněla.

A dny mýjely a já si každého z těch atletů skutečně oblíbila. A kdy mě dojaly nejvíce? Když se uzavřely školy a děti se musely vzdělávat na dálku. Ti moji byli totiž perfektní! Většina z nich plnila zadané úkoly na sto procent a někteří dokonce na dvě stě. Mnozí z nich se pustili i do dobrovolných úkolů, a tak se ke mně dostaly překrásné pohádky a úžasné bajky. Postupně bylo znát, že jim síly ubývají, ale to ubývaly všem, i nám učitelům. Během tohoto zvláštního období jsem zjistila, že mají perfektní rodiče, kteří jim celou dobu pomáhali

a do poslední chvíle je motivovali, aby to nevzdali. Všem těmto rodičům patří můj obrovský dík za skvělou spolupráci, bez které by se nám na dálku velmi těžko učilo!

Jsem moc ráda, že jsem se s některými „svými“ atlety mohla potkat ještě v červnu, byť jen na tři dny. Na většině z nich bylo vidět, jak jsou rádi, že můžou být zpět ve škole, a to mě samozřejmě velmi těšilo! Mnozí z nich si uvědomili, že ve škole se učení lépe zvládá, a hlavně že po nějaké době je doma nuda. Kéž by jim tato myšlenka vydržela! Na další zážitky a společné chvíle se moc těším. A vůbec mi nevádí, že je strávím s atlety, naše krevní skupiny jsou si totiž již velmi podobné ☺.

Iva Frýbortová

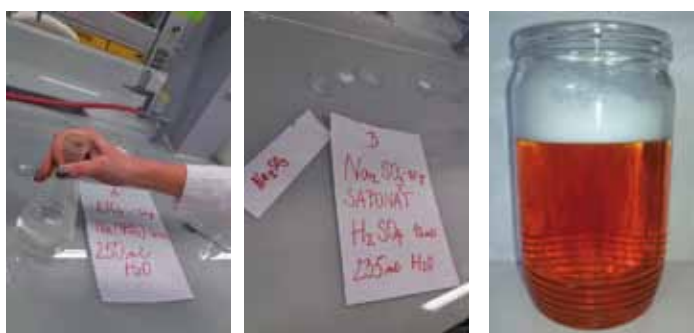
Jak se vaří chemické pivo?

Říká se, že „pivo není chemie ani alchymie, pivo je umění!“ a s tím souhlasím, ale není pivo jako pivo!

Asi každý zná tradiční postup výroby tohoto zlatavého moku. Základem je vždy dobrá voda, kvalitní ječmen, chmel (nejlépe žatecký) a pivovarské kvasinky. Ale jak se dá uvařit chemické pivo? To si letos vyzkoušeli žáci devátého ročníku v chemické laboratoři Slovanského gymnázia díky projektovému dni.

Na jeho výrobu potřebujete kromě vody jodičnan draselný (KIO_3), siřičitan sodný (Na_2SO_3), hydrogenuhlíkat sodný (NaHCO_3), kyselinu sírovou 40% (H_2SO_4) a saponát. Připravíte si zvlášť dva roztoky A a B v Erlenmayerových baňkách, a pak slijete roztoky do půllítku.

Pokud si chcete vyzkoušet sami na svou kůži kouzlo alchymie a chemie, přihlaste se v příštím roce do chemického kroužku.

UŽ se na vás těším! Silvie Svobodová

Krásné prázdniny všem přeje chemický kroužek!

Kroužek aerobiku

Je za námi další školní rok. A jaký byl? V září nastoupilo do kroužku 51 děvčat ze všech devíti ročníků. I letos se děvčata pustila do cvičení s elánem. Na programu byly nové prvky gymnastiky, soutěž ve švihadle, nacvičování sestav na vystoupení a dvě soutěže v Master Classu.

I přes ne moc povedený rok se nám poštěstilo zúčastnit se alespoň jednoho závodu. V sobotu 7. března jsme se v ranních hodinách vydaly vlakem na Basic aerobik do Břidličné. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. V nejmladší kategorii jsme měly nováčka Nikolku, avšak i přes velkou snahu se jí díky velké konkurenci na nejvyšší příčky dostat nepodařilo. V ostatních kategoriích jsme slavily velký úspěch. Holky si odvezly ze soutěže 5 medailí, což jen dokazuje, jak důležité je vytrvat. Ve druhé kategorii obsadila třetí místo Agáta Šulíková, ve třetí kategorii zvítězila Michaela Burianová. Čtvrtou kategorii jsme ovládly celou - zvítězila Natálie Krupová, druhé místo obsadila Adéla Ondřejová a třetí skončila Aneta Kollárová. Celý den panovala dobrá nálada. Nejlepší chvíle však nastala, když jsme mohly ve vlaku sníst všechny dobroty, povypřávit si své dojmy ze závodu a zaskotačit si. Holky potvrdily, že jsou opravdu dobrá parta.

Do dalšího roku nám všem můžu snad jen popřát, aby byl lepší než ten letošní.

Olga Človečková

Třídní pin pong, kriket a netradiční skákání ve školní družině

Během roku jsme si vyzkoušeli několik míčových her, pár klasických tanečků a skákání přes švihadlo. Několik odvažlivců ve třídě skákalo gumu a na chodbě školní družiny panáka. Nesmím zapomenout ani na naše běžce, kteří se připravují na svou budoucnost atletů, a tak běhají téměř neustále a všude... :-)

V druhé polovině jara se nám ovšem otevřela nová možnost. Zkoušet aktivity, které ve větším počtu dětí bohužel nejsou proveditelné. A to nejen venku na hřištích, ale i ve třídě. Zkusili jsme se pohybovat na dráze rukou a nohou. Za deštivého počasí jsme srazili stoly a zahráli si pin pong. Během slunečných dnů jsme našli azyl pod břízkami a osvojovali si základy kriketu.

Erasmus + Londýn

Člověk se učí celý život. Jednoduchá fráze, kterou používá mnoho z nás. Možnost vrátit se alespoň na pár dní v čase do studentských let a života jsem dostal ve svém devátém roce praxe učitele na Základní škole Olomouc Heyrovského díky programu Erasmus +, který plně financuje Evropská Unie a přispívá k dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků.

Můj 14-denní pobyt na jazykové škole EC English v Londýně s intenzivní výukovou angličtinou začal 2. února přiletem a ubytováním v hostitelské rodině. Dostalo se mi nejenom vřelého přijetí, komfortního ubytování s vlastním sociálním zařízením, ale i první lekce anglické konverzace po společné večeři a vzájemném představení. První školní den začal přivítáním, vstupním rozřazovacím testem a vzájemným představením se studenty z celého světa od Súdánu přes Švýcarsko až po Brazílii. Každý den pak probíhala buď dopolední nebo odpolední 4 hodinová výuka angličtiny s různým zaměřením na gramatiku, konverzaci, správnou výslovnost nebo poslech a psaní. Byly znát velké zkušenosti místních lektorů, které nezaskočil žádný přízvuk nebo úroveň psaného nebo mluveného projevu nás studentů. Vždy jsme byli povzbuzováni a motivováni a s velkou chutí se pouštěli do další a další práce včetně plnění dobrovolných domácích úkolů.

Obrovským pozitivem byla i možnost účastnit se i velkého množství dobrovolných volnočasových aktivit, které měla škola pro studenty připravené buď na dopolední, nebo odpolední volno.

Vzhledem ke své profesi nejen učitele zeměpisu a tělesné výchovy, ale i trenéra fotbalu v SK Sigma Olomouc a Regionální fotbalové akademii byl můj pobyt v Londýně ideální příležitostí navštívit i fotbalová utkání případně jednotlivé fotbalové akademie. Dostalo se mi tak možnosti shlédnout 2 utkání anglické fotbalové ligy, navštívit utkání juniorek FC Fulham a Aston Villy. Podívat se na zápas dorostenecké kategorie U18 FC Chelsea, navštívit akademii West Hamu United nebo se osobně setkat s bývalým fotbalovým reprezentantem Petrem Čechem.

Během celého pobytu jsem tak nejen zlepšil svoji úroveň angličtiny ve všech oblastech, ale poznal i mnoho nových lidí, anglickou pohostinnost, kulturu a zároveň načerpal i další nové poznatky do role učitele a trenéra fotbalu. Erasmus+ je skvělá příležitost dalšího profesního rozvoje a čerpání dalších nezapomenutelných životních zkušeností pro každého, který se tohoto programu zúčastní.

Mgr. David Čech

Zákulisí jednoho divadelního kroužku

Nejednou jsem dostala otázku: „Co v tom vašem kroužku vlastně děláte, když zrovna nevystupujete?“ Většinou se usměji a pustím se do širokého vysvětlování, kolik času a úsilí stojí všechny herce, než vystoupíme v herně s konečnou verzí pohádky. Na podzim mě však zaskočila reakce jednoho druháka. Omlouvám se za doslovnou citaci. „Paní vychovatelko, nejsem padlý na hlavu. Je mi jasné, že se ráno neprobudíte a nejedete na představení. To snad nedělají ani v Hollywoodu. Mně zajímá, co tam děláte, když vlastně nic neděláte?!“ Asi jsem ten den měla v hlavě trochu více zmatek, protože jsem potřebovala ještě několik vět, než mi došlo, na co se můj zvědavý druháček ptá. Na svou obhajobu mohu jen podat vysvětlení, že bylo krátce po šesté ráno.

Co se odehrává v našem kroužku, než si skutečně začneme hrát na divadlo? Poodhalím vám malinko oponu do našeho zákulisí. Nejprve se pokoušíme poznat. Nejen mezi sebou, ale i sami sebe. Zjišťujeme, jak naše tělo reaguje na různou melodii. Vedeme krátké či delší dialogy jednou slabikou – nejčastěji používáme la či ma (letošní kroužek si oblíbil slabiky ha a hi) a pozorujeme rozdílnost intonace hlasu. Pokud si chcete cvičení vyzkoušet, není problém. Požádejte kamaráda, maminku, tatínka, sourozence či jiného rodinného příslušníka, abyste se jako po delší době setkali, a váš klasický rozhovor převedte jen na slabiku la. Možná se i vy zasmějete jako my v kroužku.

Svou fantazii si použijte do světa, když si vyprávíte pohádku po větách anebo tvoříte různé netradiční scénky. A tak nám v loňském školním roce Karkulka potkala kromě vlka i jezinky, které ji chtěly varovat před zlým kouzelníkem Gargamelem. V scénkách se nám během Vánoc po Šantovce prohněl Ježíšek s Jeníčkem a Mařenkou, aby sehnali dárek pro Harryho Pottera. Jindy Elza, Sněhurka a tři prasátka jezdili autobusem, který řídil napravený vlk. Jak sami čtete (bohužel nevidíte), fantazie malých divadelníků nemá mezí.

Každé setkání si obohatíme i hrami. Nejoblíbenější celým kolektivem je hra na sochy. Učíme se zkamenět a vydržet. Jaké to je, když za nás odpovídá někdo jiný, si vyzkoušíme při Advokátovi. Paměť procvičujeme při otázce: „Co bys dělal, kdyby...“ Mezi mé méně oblíbené činnosti patří inovace Městečka Palerma, ale pokuste se to vysvětlit těm starším, kteří jakoukoliv podobu městečka milují... Kromě toho, já jsem jedinec, jich je většina... A protože jsem je naučila dobře argumentovat, vždy mi vysvětlí, jaký přínos pro nás všechny jistá hra má.

Samozřejmě i já svoje svěřence někdy potrápím. Ne, není to msta za městečko. Chci se nimi nechat jen inspirovat. A tak sáhnou pro mnoha z nás neoblíbeným vymýšlení příběhů či rýmování. Proč to většinu z nás nebaví? Protože se u něj musí psát a myslet samostatně. A co hůř! Slušně. Naštěstí tak trápím jen pokročilejší divadelníky. Moc z vás mi asi neuvěří, ale před časem jsme dramaticky zpracovali právě jeden z příběhů.

Doufám, že vás to, co děláme, když nic neděláme, moc nezklamalo.

Marie Krátká

DAR ŠKOLE - stav ke 30. 6. 2020 - ZŠ Heyrovského

Zůstatek ke 31. 10. 2019:

453,- Kč

Hlavní výdaje 1. 11. 2019 – 30. 6. 2020:

11.868,- závěsy do učeben 204, 326 – nezatemňovací
(z toho účelový dar 10.000,-)
2.365,- odměny žákům (přehazovaná, ČJ, M, PŘ,)
6.627,- jízdné žáků na soutěže
16.730,- rámy na názorné obrazy do dílen
30.661,- polepy na schody – násobilka, vyjmenovaná slova,
polepy u šaten (abeceda) + polepy ŠD
dekorační tapeta na lavičky
685,-

**Zůstatek bude během hlavních prázdnin použit
na dovybavení technikou – učebny 228, 306, 310, případně další.**

Příjmy: od rodičů (1. 11. 2019 – 30. 6. 2020) **84.500,- Kč**
+ účelový dar 10.000,- Kč

třída	částka	počet dárců
1. A	2.700,-	4
1. B	4.000,-	9
1. C	5.100,-	7
2. A	550,-	3
2. B	1.700,-	3
2. C	1.600,-	6
2. D	2.400,-	9
3. A	8.250,-	15
3. B	8.150,-	16
3. C	1.600,-	5
4. A	1.450,-	2
4. B	1.700,-	3
4. C	250,-	1
5. A	4.600,-	14
5. B	4.850,-	19
5. C	2.300,-	10
5. D	100,-	1
5. F	2.050,-	11

třída	částka	počet dárců
6. A	3.150,-	7
6. B	1.000,-	5
6. C	600,-	2
6. D	5.500,-	2
6. E	1.500,-	4
7. A	400,-	2
7. B	1.950,-	8
7. C	1.900,-	5
7. D	1.000,-	3
7. E	5.300,-	5
8. A	500,-	1
8. B	650,-	3
8. C	0	
8. D	800,-	4
8. E	900,-	4
9. A	1.300,-	2
9. B	200,-	1
9. C	2.000,-	1
9. D	1.500,-	2
9. E	1.000,-	4

DAR ŠKOLE 1. 9. 2019 – 30. 6. 2020 - ZŠ Čajkovského

Zůstatek ze šk. roku 2018/19:

5.055,- Kč

Příjmy:

vybráno od rodičů: **20. 200,- Kč**

Výdaje: 16. 934,- Kč celkem, z toho:
8. 597,- Kč hry do školní družiny
8. 183,- Kč sedáky do relaxační místnosti
154,- Kč kapsičky na dopočítadla

Zůstatek ke 30. 6. 2020: 8. 321,- Kč

Zůstatek bude použit na barevné polepy na schody.

Příspěvky rodičů v jednotlivých třídách:

třída	částka	počet dárců
1. E	3.700,-	9
1. F	2.900,-	5
2. E	1.900,-	4
3. E	1.500,-	11
4. E	7.000,-	8
4. F	1.000,-	2
5. E	2.200,-	11

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. U zasílání částky na účet prosíme o uvedení jména dítěte, případně třídy.

Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat to, co z běžného rozpočtu školy čerpat nelze.

Ludmila Balíková

ATLETIKA

Mistrovství ČR žáků a žákyň

Od pátku 20. do neděle 22. září se v Kolíně konalo Mistrovství České republiky žáků a žákyň na dráze. V pátek odpoledne zahájily tažení za medailemi Martina Mazurová a Klára Klonová, když obě postoupily z prvního místa své kvalifikace hodu diskem do finále. Večer pak úspěšně završili první závodní den žáci Fojt, Kremel, Jakob a Kika, kteří získali stříbrné medaile ve štafetě na 4x60 m (27,75 s).

V sobotu se konala kvalifikace skoku vysokého žákyň, kterou bez větších problémů prošla olomoucká Alena Levková. Martina Mazurová postoupila z kvalifikace vrhu koulí opět z prvního místa. Později ve finále hodu diskem vybojovala druhé místo v novém osobním 38,27 m. Vítězství ve stejné disciplíně urvala Klára Klonová výkonem 40,22 m. V neděli vybojovala Alena Levková ve finále skoku vysokého bronz za výkon 165 cm a olomoucké medailové tažení pak uzavřela Martina Mazurová zlatou medailí z vrhu koulí za výkon 13,36 m.

Martina Mazurová a Klára Klonová si navíc zajistili nominaci do reprezentačního výběru na Mezinárodní utkání Česka, Chorvatska, Slovenska, Slovinska a Maďarska, které se koná 28. září ve slovinském městě Ptuj.

O cenné kovy také bojovali další olomoučtí atleti. Překážkáři Roman Todorov, Patrik Kremel a Eliška Zelová se rvali o nejvyšší příčky od rozběhů až po finálové běhy. Roman skončil sedmý ve finále běhu na 100 m překážek (14,26 s v semifinále) a Patrik jedenáctý v běhu na 200 m překážek (28,25 s v rozběhu). Eliška Zelová v běhu na 100 m překážek jen o desetinu unikl postup do semifinále. I vytrvalci na dlouhých tratích bojovali o co nejlepší umístění. Marek Künstler skončil čtvrtý v běhu na 1500 m v čase 4:20,57 a Nicola Mikulková zase desátá v běhu na 200 m př. V běhu na 800 m Benjamin Jakob skončil ve finále šestý v čase 2:05,68 a Bedřich Zahradníkov ani Michalu Haluzíkovi se nepodařilo do nabitého finále dostat. Matěj Kelnar překonal o tyči latku ve výšce 350 cm a získal tak šesté místo. Z výškařů dopadla po bronzové Levkové nejlépe Anička Stejskalová, když za nový osobní rekord 162 cm skončila na šesté příčce. Matěj Háp vybojoval ve finále jedenáctou příčku (174 cm v kvalifikaci) a Adamovi Tomáškov 164 cm nestačilo na kvalifikaci do finále.

Anička Stejskalová s Eliškou Zelovou

Všem medailistům gratulujeme a všem našim zúčastněným atletům děkujeme za vzornou reprezentaci klubu.

Starší žáci bronzoví na mistrovství ČR

V sobotu 5. října 2019 se v Praze konalo Mistrovství České republiky družstev starších žáků a žákyň.

Družstvo olomouckých žáků vybojovalo v nabitém finále soutěže družstev bronzové medaile. Nejlépe bodujícími žáky se za celou sezónu stali Roman Todorov (96 b.), Šimon Kika (94 b.) a Benjamin Jakob (92,75 b.).

Mistrovství Moravy a Slezska mladšího žactva

V pátek 31. ledna proběhlo v Ostravě Mistrovství Moravy a Slezska mladších žáků a žákyň. Naším závodníkům se podařilo v Ostravě vybojovat celkem 3 cenné kovy.

Jako první si pro medaili doběhla Alžběta Stejskalová ve finále běhu na 60 m v čase 8,49 s.

V běhu na 800 m získal také bronzovou medaili Vojta Herínek a na „bramborové“ přičce za ním skončil další olomoucký závodník Tobiáš Toman.

V závěru šampionátu pak ještě vybojovali stříbrné medaile ve štafetě na 4x200 m chlapi Tobiáš Toman, Albert Kotyza, Šimon Kubín a Lenny Kouadio.

Mistrovství Moravy a Slezska staršího žactva

V sobotu 1. února 2020 proběhlo v Ostravě Mistrovství Moravy a Slezska starších žáků a žákyň.

Do moravskoslezské metropole odcestovalo v sobotu ráno celkem 21 olomouckých závodníků. Naši atleti vybojovali dvě medailová umístění a pak dalších devět umístění do desátého místa.

První medaili pro Olomouc získala Anička Stejskalová, která skončila druhá ve skoku vysokém za výkon 155 cm. Druhou stříbrnou medaili pak přidala Eliška Zelová, která postoupila do finálového běhu na 60 m překážek v čase 9.25 s. Ve finále jí pak čas 9.30 s nestačil na první Alici Drozdovou z Přerova, která zvítězila v čase 9.13 s.

V běhu na 60 m se probodovali do finálových běhů Jan Mikeš (8.) a Sofia Delprete (6.). Anička Lochmanová skončila 5. ve skoku vysokém. V běhu na 1500 m nechybělo na medailová umístění moc Filipovi Coufalovi (6.) ani Haničce Skácelové (5.). Vlastimil Šnobl skončil v běhu na 300 m na celkové desáté přičce a stejně se umístil taky Jan Mikeš ve skoku dalekém.

Eliška Zelová pak ke stříbrné medaili přidala ještě 7. místo ve skoku dalekém a byla také součástí štafety v běhu na 4x200 m ve složení Zelová, Begová, Delprete, Kozáková. Dívkám chyběly jen dvě desetiny sekundy na to, aby ve štafetě vybojovaly bronzové umístění.

Nicméně dvěma medailistkám gratulujeme a ostatní závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci klubu a přeje jim mnoho úspěchů na dalších závodech!

Mistrovství ČR žactva

O víkendu 29. 2. – 1. 3. proběhlo v Praze halové Mistrovství České republiky žáků a žákyň.

Z Atletického klubu Olomouc odcestovali do Prahy Martina Mazurová, Hana Skácelová, Anna Stejskalová, Eliška Zelová, Filip Coufal a Sofia Delprete.

Nejlépe se umístila **Martina Mazurová**, která zvítězila ve vrhu koulí, když v sérii třetích pokusů poslala svou kouli na 13,87 m.

Hana Skácelová doběhla v běhu na 1500 m v čase 5:10,13 min na devátém místě a **Anička Stejskalová** obsadila třináctou přičku ve skoku vysokém za výkon 152 cm.

Elišce Zelové unikl postup do finále běhu na 60 m překážek jen o tisíciny, **Filipovi Coufalovi** (800 m) chyběly přibližně dvě sekundy na postupovou přičku ve svém rozběhu a ani **Sofii Delprete** se v běhu na 60 m nepodařilo urvat postup do finálových běhů.

Martině Mazurové gratulujeme ke zlaté medaili a všem atletům děkujeme za vzornou reprezentaci klubu.

1. místo	Martina Mazurová	vrh koulí	13,87 m
9. místo	Hana Skácelová	1500 m	5:10,13 min.
13. místo	Anna Stejskalová	skok vysoký	152 cm
rozběh	Eliška Zelová	60 m př.	9,25 s.
rozběh	Filip Coufal	800 m	2:13,93 min.
rozběh	Sofia Delprete	60 m	8,18 s.

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenérka SpS ST

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2020/2021

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Lenka Vojtková

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Monika Babičková	ŠD207	ŠD
1.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	ŠD203	ŠD
1.C	Mgr. Markéta Skácelová	ŠD208	ŠD
2.A	Mgr. Denisa Brázdová	310	328
2.B	Mgr. Hana Lipovská	ŠD204	ŠD
2.C	Mgr. Ivetta Ženožičková	137	131
3.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
3.B RvJ	Mgr. Ivetta Křhová	136	131
3.C	Mgr. Kateřina Klimová	139	131
4.A	PaedDr. Dana Bouzková	313	309
4.B RvJ	Mgr. Dagmar Švestková	319	309
4.C	Mgr. Dominika Anna Zemanová	322	309
5.A	Mgr. Kateřina Navrátilová	320	309
5.B RvJ	Mgr. Marie Lipowski	316	309
5.C	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	309
5.D FST	Mgr. Marek Suchánek	311	309
5.F	Mgr. Simona Trávníčková	211	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Karel Drlik	138	140
6.B RvJ	Mgr. Jana Vaňková	306	330
6.C	Mgr. Lucie Krutílová	222	207
6.D RvTv	Mgr. Lucie Nemerádová	230	208
6.E	Mgr. Magdaléna Jagošová	221	229
7.A RvTv	Mgr. Iva Frýbortová	204	330
7.B RvJ	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
7.C	Mgr. Eva Dembická	209	207
7.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	205	208
7.E	Mgr. Lucie Lehečková	206	213
8.A RvTv	Mgr. Jana Svobodová	228	229
8.B RvJ	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
8.C	Mgr. Marcela Zouharová	326	330
8.D RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	308	307
8.E	Mgr. Kristina Heklová	130	229
9.A RvTv	Mgr. Lucie Reichová	219	329
9.B RvJ	Mgr. Jana Manová	214	212
9.C	Mgr. Kristýna Rosenberger	210	207
9.D RvTv	Mgr. Ludmila Balíková	116	ZŘ
9.E	Mgr. Dana Nádvořníková	215	329

Netřídní učitelé / kabinet

Mgr. Kristýna Axmanová	212	Mgr. Libor Kalas	142
Mgr. Zuzana Bartošková	142	Mgr. Eliška Krahulíková	229
Mgr. Veronika Bučková	213	Mgr. Kateřina Malinová	213
Mgr. David Čech	140	Mgr. Jana Nováková	213
Mgr. Daniela Čechová	208	Mgr. Vendula Paloušková	212
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Viktor Pilarčík	142
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Alena Pirklová	140
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Jana Trněčková	142
Mgr. Vilém Figalla	140	Mgr. Libor Večerek	307
Mgr. Jana Hrabalová	207		

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Jitka Berková	E22	24
1.F	Mgr. Lucie Valušová	E21	24
2.E	Mgr. Dana Veselá	E23	24
2.F	Mgr. Jitka Ševčíková	E32	24
3.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E26	24
4.E	Mgr. Ivana Burianová	E25	24
5.E	Mgr. Květuše Korčáková	B32	24
netřídní učitelka			
Mgr. Marie Stavínová			

Všechny vyučující lze kontaktovat emailem
- jmeno.prijmeni@zsho.cz
Školní družina - oddělení a personální obsazení
viz. webové stránky školy

Máte nějaký problém, nevíte si s něčím rady?

Není důvod se trápit, naše školní poradenské pracoviště vám určitě pomůže. Schůzku si můžete domluvit telefonicky nebo emailem (jmeno.prijmeni@zsho.cz), do školy můžete přijít bočním vchodem přímo do prostor školního poradenského pracoviště. Každý žák se může kdykoliv obrátit na kteréhokoliv učitele ve škole, případně přijít přímo za školní psycholožkou.

		telefon
školní psycholožka	Mgr. Renata Šmeralová	585 758 034
speciální pedagožka	Mgr. Eva Kamená Mgr. Táňa Vozáková	585 758 034
metodička prevence	Mgr. Iva Frýbortová	585 758 040
výchovná poradkyně – I. stupeň	Mgr. Kateřina Navrátilová	585 758 039
výchovná poradkyně – II. stupeň	Mgr. Silvie Svobodová	585 758 038
ZŠ Čajkovského		
speciální pedagožka	Mgr. Květuše Korčáková	585 425 401
metodička prevence	Mgr. Lucie Valušová	585 425 401

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsho.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách
ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO

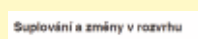
Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyra@volny.cz
Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075